

Kiadó hivatal
ifj. CSÁTHY KÁROLY
 gazd. akad. könyvkereskedése
 DEBRECZENBEN,
 hová az előfizetési pénzeket é
 hirdetésekért kérjük küldeni.

Minden a „Tiszavi-
 dék“-et érdeklő kéziratokat, a
 szerkesztőségi írodába Debre-
 czen, Czegléd-utca 47-dik szá-
 alá kérünk beküldeni.

TISZA VIDÉK.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen rendszeresen Vasárnap.

Nagyobb terjedelmű, mint szüntén több ízben megjelenő hirdetések, alku-
 szerint a legjutányosabban közöltetnek.

Nyitár alatt minden három ha-
 sásos garmondsor 15 kr. és
 30 kr. bélyegűj.

Előfizetési díj:
 Postán küldve . . . . . 6.—
 Félévre . . . . . 3.—
 Évnyegyre 150

**Hirdetési díjak előre fize-
 tendők:** minden 5 hasábo-
 sított sor egyszeri ígatásnál 5,
 többszörinél 4 kr. — Bélyeg-
 díj 30 kr.

Előfizethetni **Nyiregyházán** a postahivatalnál. **Debreczenben** ifj. Csáthy Károly gazdasági akadémiái könyvkereskedésében, **Pesten** Grill Károly m. k. udvari könyvárusnál és **Petrik Gézánál** hol egyszersmind hirdetések is felvétetnek. Egyébiránt a postahivatalok útján, legzélszerűbb öt krajezáros utalvány által.

Előfizetési felhívás

TISZA VIDÉK

folyó évi második negyedére.

Az erős akarattal, a férfias kitartással, lapunk számá-
 ra e negyed évben is újra meggyújtja az élet szövet-
 nekét, s minden dicsekvés nélkül nyilváníthatjuk:
 hogy régi előfizetőink nagy része, kik ez év kezdetén
 megvonták lapunktól a kellő pártfogást, meggyőződ-
 vén annak pontos és lelkiismeretes megjelenéséről a
 helyhez és időhöz mért cikkei szabatoságáról, újra
 kiterjeszték becses pártfogásukat lapunk felett.

Miután azonban a negyed év lejárván, nem mu-
 laszthatjuk el igen tisztelt negyed éves előfizetőinket
 kiknek ez évnegyeddél előfizetésük is véget ért,
 egész tisztelettel előfizetésük megújítására felkérni, s
 miután egyrészt az előfizetési feltételek lapunk fel-
 zétén elég világosan állanak, más részről a postai 5
 kros utalványok útján az előfizetés sokkal jutányo-
 sabban eszközölthetnek, lapunk számára az új előfize-
 tési ívek szétküldését feleslegesnek találtuk.

Nyiregyháza, marc. 26. 1871.

Adtál uram békét, de nincs köszönet benne,
 — ekként fohászodhatnak a szegény francziák, a
 népek istenéhez, ki se hogy sem akarja meghallgatni
 őket, s bár a roppant áldozatokat elfogadja, e jobb
 sorsra érdemes nemzetől, mindazon által hagyja őket
 egy álszenteskedő kényur hiena körmei alatt elvér-
 zeni — megsemmisülni.

A mai kor ért bölcselkedői a legcsekélyebb fo-
 gyatkozásoknál tudós arcot vágva hivatkoznak a
 XIX-ik század műveltségére, s fejet szóválnak apró-
 lékos dolgokon, hol a „casus belli“ az enyém és tiéd
 képezi, míg a franciaia porosz érdekekben, melynek lefo-
 lyása IV. Béla királyunk tatárjárási korszakát, nem
 különben később, körülbelül Nagy Lajosunk alatt
 Paleologus János görög császár országának a török
 által lett elfoglalását, (honnan a törökök európai ural-
 ma kezdetét veszi) hozza emlékkünkben, melyet nem
 csak megközelít, de azt sok tekintetben túl is halad-
 ja, — e szomorú tény felett hallgat Európa, hallgatnak
 bölcselkedői, mert hisz ez sem a joggal, sem a művelt-
 séggel nem jó összeütközésben.

Több alkalommal elősoroltuk azon roppant ál-
 dozatokat, melyekben a franciaia nemzetnek állítólagos
 békeje került, Montblancnyi magasságu bankjegy hal-
 mazokat számítottak ki némely szoba tudósok, mely-
 nek megfizetésére a szegény franciaia nemzet lekötö-
 lezte magát, csak hogy további létét biztosíthassa, és
 imé legközelebb miről értesülünk egy eredeti távirat
 útján: „Berlin martius 21-én. a császár ma conferen-
 tiát tartott, melyben Bismarck, a korona örökös és
 Moltke vettek részt, s a párisi zavargások folytán,
 Párisnak ujból megszállása felett tanácskoztak. —
 A megszállás esetében Montmartre Saint Denisből
 fog össze lövöldözteni. — Frigyes Károly herceg
 tüstént rendelkezett kapott hogy azonnal foglalja el
 helyét.“ — E hír következtében a német csapatok
 franciaországból kivonulása felfüggesztetett, vala-
 mint a brüsseli béke tárgyalások ugyan csak ez ese-
 mények folytán elhalasztattak.

Ez események csodálatos s borzasztó folyása va-
 lóban megakasztja vallási és jogi fogalmainkat, s ön-
 kénytelenül kétkedőkké tesz bennünket, mert hol egy
 fejedelem szava nem szent, hol egy nemzet élete si-
 lány kártya játék, egy hitetlen álszenteskedő kezében
 ott megszűnik a hit, ott megszűnik a jog, szóval ott
 megszűnik e szó „emberiség“ létezni.

Kérdjük, ha Vilmos császár, végre megköté a
 békét a Franciaia nemzet végső lehelete árán, mi köze
 neki franciaországnak további még el nem igazított bel-
 viszonyaihoz? — hogy a franciaia nemzet elégtelen
 hisz azt egy olyan istenfélő császár mint Vilmos be-
 láthatná, s hogy ezen zavarok főtenyezői a verespár-
 tiak, vagy is a nemzet söpredéke, van e azért az ár-
 tatlanokat halomra lövetni? — s ha épen nem anyi-
 ra ellenére van az elégtelen párt békétlensége,
 nyújtson nékik segélyt azon temérdek harcusból, me-
 lyet a franciaia nemzetől imádkozás közben koron-
 ként elorozott, s a veres pártiak mind öt fogják élteti,
 — de nem, azt nem teszi, hanem e helyett elkezd
 a XIX században a Bathu Chan szerepét folytatni,
 fermant ad a népnek, ki csalva ezzel szikla rejtekei-
 ből s midőn megjelen előtte a védtelen, elgyengült
 nép ima közben gyilkolja azokat halomra, és mind
 ezt Európa nyugodtan nézi és a gaz áruló Napolen
 Kasselből e hó 21-én történt elutazása alkalmakor
 elég szemtelen dynastiája helyre állításáról álmodozni
 s a felől nyilatkozni.

Népek istene! jöjön el végre a te országod.

A szabolcsmegyei tankerület iskolatanácsához elnöki évi jelentés 1871-ről a nevelési közokta- tás tanügyi viszonyairól.

(Folytatás.)

Ezen adatok combinatiojából megintendő isko-
 lákul soroztam.

Ág. hitv. részéről a geszterédi iskolát, s a nyir-
 egyházi tanyai iskolákat összesen 10 hitközségit.

G. sz. cath. hitfelek részéről Sz.-Gy.-Ábrány,
 Acsád, Ny.-Adony, B.-Aranyos, Ny.-Bakta, Ny.-Bél-
 tek, Biri, Bököny, T.-Büd, P.-Dobos, Encsencs, Ujfe-
 jértó, Gelse, Gyulaj, Huguaj, N.-Kálló, Karász, Ér-
 kenéz, Kenyéz, Kótaj, Levelek, K.-Léta, Lövy, Ny.-
 Mada, Mándok, Napkor, Nyiregyháza, Oros, Ormező,
 T.-Pálca, Papp, Pazony, Pilis, Piricse, M.-Pócs, K.-
 Semjén, Szakoly, Thass, Timár, Ó.-Vencsellő, ösze-
 sen 40 hitközségeit, melyek közzül T.-Büden már
 épült iskola, Thass erélyesen készül rendelkezni —
 Sz. Gy.-Ábrányban pedig a felekezeti községivé
 alakult.

L. sz. cath. hitfelekezet részéről Sz.-Ábrány,
 Ny.-Adony, Ajak, Apagy, K.-Apáthi, B.-Aranyos, Ny.-
 Bakta, Balkány, Ny.-Báthor, Bezdéd, Ny.-Béltek,
 Bogdány, Buly, Csege, Dada, Demecser, P.-Dobos,
 T.-Eszlár, Ó.-Fejértó, Uj-Fejértó, Gáva Gemse, Gesz-
 teréd, Gyulaháza, N.-Halász, Jákó, Jéke, N.-Kálló,
 Karász, Kékese, Kenyéz, Kótaj, P.-Ladány, Leve-
 lek, Ny.-Lugos, Magy, Nagyfalva, Napkor, Nádudvar,
 Oros, P.-Petri, Piricse, Polgár, K.-Semjén, Szabolcs,
 Szalmad, Tardos, Thass, N.-Varsány, Uj-Vencsellő,
 Zalkod, összesen 51 hitközségeit, melyekből Ny.-
 Adonyban, Ajakon, Gávan, Polgárt új i kola-épületek
 emelése részint határozatban, részint kivitelben van.

Helv. hitv. hitfelek részéről B.-Ábrány, Acsád,
 Agtelek, Ajak, Anarcs, Apagy, K.-Apáthi, B.-Aranyos,
 Balkány, K.- és N.-Báka, Benk, Berczel, Berencs,
 Berkesz, Beszterecz, Bezdéd, Ny.-Bogáth, Bogdány,
 Demecser, Encsencs, Eör, Eszeny, T.-Eszlár, Ó-Fe-
 jértó, Földes, Gelse, Gemse, Gesztréd, Gégény, Gy-
 ulaj, Gyüre, N.-Halász, Ibrony, Jákó, A- s F.-Jósa,
 Kanyár, Karász, Kékese, Cs.-Kenéz, T.-Kenéz, Ke-
 nyéz, Kérsen, Ór-Ladány, P.-Ladány, T. Ladány,
 Laskod, F.-Litke, Lórentháza, Lövy, Mada, Márton-
 falva, Mogyorós, Oros, T.-Pálca, Pátroha, Papp, Pé-
 neházé, Piricse, Ramocsaháza, Rád, Sáp, K.-Semjén,
 Sényó, Szabolcs, Szakoly, Szalóka, Székely, Tetétlen,
 Thaas, Tura, K.-Varsány, N.-Varsány, K. Várda, Ó-
 Vencsellő, Vörösmarth, Zsurk, összesen 77 hitköz-
 ségeit, melyekből, Acsádon, Székelyben, Ó-Vencsellőn
 közben új iskolák épütek.

Izraelita hitfelekezet részéről, Ny.-Bakta, Ny.-
 Báthor (imaházza tette iskoláját), Csege, P.-Ladány
 összesen 4 hitközségeit.

Együttvéve, tehát 182 iskola terjesztett meg-
 írás alá: részint személyes észleletem, részint az il-
 lető iskolák közgei által betöltött tanügyi statisztikai
 adatok nyomán, melyeket leghitelesebbekül te-
 kintennem kellett.

III.

Magánosok és társulatok népoktatásai taninté-
 zetei — létszámának hiteles megállapíthatása iránt,
 minden egyes község közönségét felhívom, hogy a
 községben magán tanítással foglalkozók névjegyzékét
 s növendékeik létszámát beküldjék.

Részint ezen felhívásom folytán történt bejelenté-
 sekből, — részint a tanügyi viszonyok statistikai
 fölvételéből következő adatokat nyertem:

Izraelita hitfelekezetü meg nem nevezett magán
 tanítók, kik képesítésüket [16. §. a) pont] oklevéllel
 nem igazolták, s intézetünk szervezetét és tantervét
 a t. iskolatanács útján a kormánylyal (18. §.) meg
 nem ismertették, sem évi vizsgákat (20. §.) be nem
 jelentették — e tankerületben vannak:

1. Ny.-Adonyban	1,	növendékei száma	13.
3. Balasán	1,	"	17.
5. Dadán	1,	"	24.
7. Encsencsen	1,	"	9.
9. Gégényben	2,	"	20.
11. Ibrányban	2,	"	15.
13. Kemecsen	3,	"	20.
15. T.-Lökön	2,	"	64.
17. Nádudvaron	1,	"	41.
19. Piricsén	3,	"	23.
21. Thasson	2,	"	23.
23. Visen	1,	"	10.
2. Apagyon	1,	"	27.
4. Csegén	1,	"	26.
6. Döghén	3,	"	20.
8. Uj-Fejértón	2,	"	26.
10. Gyulaházán	1,	"	27.
12. Jákón	1,	"	14.
14. Kenyézlön	1,	"	17.
16. Napkoron	1,	"	17.
18. Paszabon	1,	"	5.
20. K.-Semjénben	1,	"	29.
22. Turán	1,	"	16.

Összesen 34 tanító 503 növendékkel.

Engedélyezett magán tanodával bir Nyiregyhá-
 zán az izraelita hitfelekezetü Rosemberger Sámuel ur
 61 növendékével, ki évi vizsgáját eleve bejelentvén:
 azt, — vizsgáját képviselőre fölkért iskolatanácsos
 Kómives Károly ur teljesen kielégítő eredmé-
 nyűnek ismerte.

Nyiregyházán van még ezenkívül ág. hitfeleke-
 zetü 2, s 11. sz. cath. hitfelekezetü 2, magán néptano-
 da növendékek számára, meg nem jelölt számú növ-
 endékekkel; kiket egyrészt személyesen, mindnyáját
 pedig a városi tanács útján törvényes kötelemüknek
 megfelelni, intézetük bezárásának terhe alatt felhív-
 tam, — de kik közzül a t. iskola tanácsnál ez ideig
 csak Ujhelyi Berta k. a. tett előleges bejelentést.

Volt esetünk, hol a t. tanács a törvény 22-ik §-
 sában meghatározott joga, s köteleménél fogva Nyi-
 regyházán 2 izraelita hitfelekezetü magántanító is-
 kolái irányában vizsgálatot tartott, s annak fejlemé-
 nyében fölterjesztésünk folytán: — azon két zug-
 iskola közoktatásügyi miniszterünk 11,789. sz. intéz-
 ménye erejével hatóságilag be is záratott.

A felsorolt magántanítók irányában — az avat-
 lan közönséget a zugiskolák metelyétől megmentendő:
 — nem mulasztandom el erélyesen eljárni.

IV.

Községi népoktatási tanintézetek felállítása iránt:
 a lefolyt évben már megindult némi mozgalom. Nem

a községi iskola iránt — meggyőződésben gyökereszt rokonszenv, — hanem a népnevelési közoktatás érdekei iránt emelkedő részvét feletti öröm érzéssel: üdvözlöm e mozgalmat.

Az elmúlt év folyamában első volt Sz.-Gy.-Ábrány község előljárásága, mely hivatalosan bepanaszolta, hogy az ottani hitfelekezetek: a szükség, a cél igényeinek, a törvény rendeleteinek megfelelő népisikolát fent nem tartanak. — A bevezető intézkedéseket megtevém, jul 11-ről kelt jegyzőkönyv megküldésével tudósítottam: hogy a g. sz. cath. hitközség, felekezeti iskoláját, községivé átalakítani elhatározta; s a község ezután községi iskolásként, nagytisztelő Buda Tivadar g. sz. cath. lelkész, és cz. esperes ur elnöklete alatt megalakította; s az iskolásként, a községi iskolát ideiglenesen — míg alkalmas helyiség épül — a g. sz. cath. éneklész házában tetteg meg is nyitotta. — E községi iskola ügyeinek tovább vezetését közvetlenül a t. tanács hatáskörébe tartozik.

Ugy a múlt év közepén — június 27-kén a k-várdai izraelita hitközség községi iskola felállítását kérvényezte: K-Várda m.-város közönségét ennél fogva jul. 1-én 289-ik sz. a. felhívtam, törvényes kötetelmére. — Nem ismerem, hogy az előjárók hanyagságának, vagy netán a törvény paralisálására irányzott büns befolyásának kell-e tulajdonítanom: hogy ama felhívásomra semmi nemü előintézkedésről értesülést nem nyertem. — Kényszerülve érzetem magamat a törvény végrehajtására nézve, a szakaszbeli főszolgabíró ur hivatalos hatalma és kötelességére hivatkozva, — öt mult évi szept. 6-án, majd szorgozólag nov. 23-kán 380 s 434 sz. a. megkeresni: hogy K.-Várda m.-város közönségét, a községi iskola felállítására, a törvény 23. 44 s. t. §-sa értelmében kötelezze, — s eljárása eredményéről engem értesíteni sziveskedjék. — Azonban a cz. főszolgabíró urtól sem nyertem választ, s így kötelességem most ez ügy elővételét, a törvény végrehajtása iránti hatályos intézkedést: első vonalban a megyei bizottmányi közgyűléstől kikérni, — s időközileg a k.-várdai községi iskola ügyben szenvedett ezen fennakadást közoktatásügyi miniszter urhoz bejelenteni.

Cs.-Kenéz község közönségéhez személyes tapasztalatom, s illetékes közeg panasza alapján jul. 2-kán intéztem felhívást, községi iskola létesítése iránt miután az árviz által lerombolt, különben is avult iskola épület pótlásáról, — az azt fentartott hely. hitv. hitfelekezet nem gondoskodott. — Onnét sem nyertem elintézést, de a szept. 6-kán, s nov. 21-kén 379. és 425. sz. a. megkeresett szakaszbeli szolgabíró urtól sem: s így ez esetben is ugyan azon eljárást kell követnem, melyet a k.-várdai ügyben előbb jeleztem.*)

*) Utólag a szakaszbeli szolgabíró ur jelentése beérkezett mely szerint az ottani hely. hitv. egyházközség iskola felépítését kilitásba helyezte. — A menyiben azonban határozatlan ígérettel ily fontos ügyet elodázni nem szabad: felhívtam az illető egyházközséget — figyelembetarthatás végett — meghatározni az időt, mely alatt iskoláját felállítja.

Dada községében is fölmerült a községi iskola létesítése iránti óhaj. — Az ottani l. sz. cath. lelkész ur jul. 18-kán panaszt hitközségére, hogy iskolájukat fentartani nem akarják, s már másnap jul. 19-kén bejött „a l. sz. cath. egyházközség tagjai“ aláírásával, a községi iskola felállításáérti kérvény. — Ez alapokon jul. 19-ről minden irányba megtett bevezető intézkedéseimet — melyek azonban feleslegessé váltak, mennyiben a község előljáróinak aug. 29-ről 195. sz. a. jelentése szerint a l. sz. cath. hitközség, községi iskola felállításá iránti kérelmetől — mintán az egri érsek ur ügybuzgó adományával s ajánlatával — felekezeti iskolájuk feltarthatására biztosítva lettek — visszaléptek.

A pusztai s majorsági birtokok tanügyi viszonyairól, beható nyomozások folytán következő adatokat nyertem:

Külön adóközséget képező ilyen birtok a megyében eddigél nem létezik: — közigazgatási tárgyalás alatt alakulóban van ez idő szerint egy, Rétköz név alatt Lónyay Menyhért urnak Kótaj közelében több határok területén egybeszőgellő birtokából, melynek Jásztelep nevű tanyáján mintegy 30 gyermek által látogatott, Lónyay Menyhért ur által felállított iskolája van.

A többi puszták s majorsági birtokok közegek területéhez foglalják, nevezetesen.

1) Sz.-Gy.-Ábrány községéhez

a) Bánházi puszta 6—12 éves fiu 28, leány 27; — 13—15 éves 11 fiu, 11 leány; hitfelekezetek szerint g. sz. kat. 44, l. sz. kath. 15, hely. hiv. 8, izr. 10 tankötelessel.

b) Bernáth pusztá s tótfalusi pusztá együtt 6—11 éves 24 fiu, 33 leány; — 13—15 éves 2 fiu, 4 leány; hitfelekezetek szerint g. sz. kat. 12, hely. hitv. 9 tankötelessel.

2) Acsád községéhez Ártánháza, Aszonyrész, Buzita, Csonkás puszták, együtt 6—12 éves 60, 13—15 éves 15; hitfelekezetek szerint g. sz. kath. 39, l. sz. k. 18, hely. hitv. 18 tankötelessel.

Folyt köv.

Nyiregyháza, mártius 15. 1871.

Néhány őszinte szó a felnőttek oktatása érdekében.

Feszült érdekeltséggel olvastam a szabolcsmegyei tanfelügyelő urnak az 1870-ik évről szóló a nevelés közoktatásügyi viszonyairól a tankerületi iskolatanács elé terjesztett évi jelentését, s különösen a 9 szakaszban foglalt statisztikai adatok köztötték le figyelmemet. Szabolcsmegye népe a műveltség oly alacsony fokon áll! hogy vajmi sajnós, az összes 265,584 lakos közül 125,820 felnőtt egyén, tehát majd a fele sem olvasni, sem írni nem tud. Valóban megdöbbentő szám! annyi magyar embert, annyi honpolgárt egy megyében tudatlannak s a legszükségesebb ismeretek nélkülének hinni felette szomorú tapasztalat! Hogyan gyakorolhatja e megyének oly számosirástudatlan egyéne méltólag politikai szabadságát? hogyan végezheti helyesen s pontosan honpolgári kötelemét? Vagy csak vakon higgyen, az ugyis politikai hitében megingától s nagy részt megromlott nép, hogy könnyebben lehesen

minden fele csábszavak és csiklandós ígéretek által meggyőződés nélkül tévutra vezetni! Nem, az nem engedhető meg, e bajt orvosolni kell, s e baj orvoslása jól rendezett iskolák s a felnőttek oktatása által eszközölhető.

Maga a tanfelügyelő ur mondja jelentésében: „legyen az iskola akár felekezeti, akár községi, csak iskola legyen, ennek kell a jelszónak lenni!“ Igen „népnevelés“ ez legyen a jelszó, ez legyen hazánkban a valódi „közös-ügy“, a haza addig szabad nem lehet, míg annak népe a lelki sötétségben fetreng, csak a mivel népek képesek a szabad elméket felfogni, és csak mivel és jólétnek örvendő nép biztosíthatja a haza jövőjét és szabadságát, s ezen biztosíték többet fog érni bármilyen nemű szerződésnél. A kik a népszabadságát valóban óhajtják, azok, mint a szabad államokban, arra törekednek, hogy iskoláik a legjobban karban, kellőleg felszerelve legyenek s a törvény minden igényeinek megfelelően, s szakképzett tanítók jövője biztosítva, azok oly tisztességes ellátásban részesüljenek, hogy gond nélkül minden idejüket csupán az iskolának, tehát a népnevelés magasatos ügyének szentelhessek.

A tanfelügyelő ur évi jelentése szerint megyénkben 1870. évben csak nyolcz községben oktatattik 313 felnőtt egyén, tehát a kisebb községek a kezdeményezők, a nagyobb városokban e nagy horderéjű eszme nem ért meg; a senyői, nyír-bátori, encsencsi, acsádi, ajaki, mádai, mártonfalvi és szalmadi község buzgó előljárói teltettek a nyiregyházi és kállói hatóságon, ezen 8 község néptanítói méltán dicseretelt érdemelnék, hogy megyénkben a felnőttek oktatása, még a mult évben megkezdődött. Igaz ugyan hogy a nyiregyházi városi hatóság megpendítette ez életre való eszmét, ez évben talán határozatot is hoz annak létesítéséről, hogy mikor érvényesíti majd határozatát? arra elmondhatjuk Pató Pál urral: „ej, rá érünk arra még!“ Pedig bizony a felnőttek korszerű kiképezését nem kellene halasztani, lesz a tanításra vállalkozó, csak a városi hatóság erőlyesen hozzá lásson a dologhoz, sürgetőleg követeli ezt a város és a haza élet érdeke.

Pazár István.

Elméleti szikrák.

Kihatólag a társadalmi viszonyokra.

Irta Hortobágyi.

(Vége.)

Kötetekre terjedő munkát kellene írnom, ha az emberi nem gyarlóságait és sajátságait, melyek majd minden lépten nyomon nyilvánulnak, egész terjedelmekben óhajtanám eszeleni, miután azonban ezt, lapunkban a hely és idő lehető korlátok közzé szorítja, t. olvasó közönségünkkel kik jelen soraim iránt nem kis érdeklél viseltettek, az élet csak azon főbb mozzanatait kívántam megösmertetni melyek a közelletben rendszeren alakott cserélve tündeznek elő.

Miként értekeztem elején is említém, az ön művelődés megszerzéséhez, legelső és főbb kellék az emberi ösmertet, melynek célszerű felhasználása, valóságos iránytű az élet sajnós tengerén. — Sajátságos, hogy ezen fő kellékekkel, oly kevesen bírnak, s bár olykor egyéniségekkel találkoznánk, kik a míg a felsőbb körökben forogtak, számtalan tanu jelét adták műveltségi képességeknek, szokott körökben tiszteletben szeretetben és kitüntetésekben részesültek; de ha idővel körülmények változnak vagy mi gyakran megtörténik anyagilag alább szállanak nem tudják magokat helyzetökben feltáálni környezetök vissza vonul a míg az új körökben, hová változókonny sorok helyzete idegen visszataszító alakot öltének, kiket

nagyobb szerű kellemetlenségtől szándékom magamat és benneteket megmenteni

— És mi legyen az? — Ión a kettős kérdés.

— Aron ismét itt van a nyakunkon.

— Az ördög hordja e kellemetlen vendéget, — már ismét hogy rázzuk le nyakunkról.

— Hogyan? egész egyszerűen, jegyzi meg Hermin kisasszony, én kimegyek és megparancsolom Miskának, hogy utasítsa el, mert apa nincs itthon, — ma reggel elment gyűlésbe, mama pedig nem akar vele találkozni.

— Ugy! ugy! aranyos lányom, csak meglátszik rajtad hogy a Rézpataky vérről őseid találekonyosságát, s eszét örökölted, jegyzi meg örömsugárzó arczczal az apa. — És hogy négy évig az apáczáknál voltál nevelésbe — teszi utána az anya.

Hermin ez utóbbi szavakat csak félig hallhatta már, mert indítványának elfogadása után derult arczczal hagyta el a szobát, hová másodpercz múlva ismét visszatért.

Alig lépett be Hermin a szobába az előszobán végig lomha csoszogó léptek lönek hallhatók, melyeket nem más mint Miska inas idézett elő, ki Aron elfogadására indult, s kiküldetésének az előbb leirt jelenet szerént tön eleget.

Mig Miska Aronnal a tornáczon beszélgetett az alatt a szobában siri csend lón, a három érdemes családtag az egyik tornácra szolgáló ablakhoz huzódott s figyelő szemmel hallgattak végig az Aron ur bölcse megjegyzéseit, s csak is mikor ez dörmögve kezdett lefelé ballagni a kö garádcsonkon, szólalt meg ekként az érdemes család fő, szavaihoz hosszú pipaszárával türelmetlenül verte a taktust.

— Ez nem lehet! ezt nem engedhetjük meg, hogy ez a gaz zsidó porbe idézzen, megszegyenítsen bennünket eredj lányom, mond az inasnak hívja vissza, beszélni akarok vele.

— De édes apám ha már egyszer elutasítottuk

— Mindegy ha tizszer utasítottuk el, s tizenegyed-szer hívjuk vissza, Aron ebből magának semmit sem csinál, ha mind ez pénz miatt történik.

— Igen! igen! leányom apádnak igaza van, eredj és hívasd vissza a zsidót.

Hermin pirult arczczal durczásan hagyá oda a szobát melyben pár percz múlva Aron nagy hajlongások között megjelent.

(Folyt köv.)

TÁRCZA.

En láttam . . . . .

e—hoz.

En láttam könnyü lábait . . .
Alattok a fű sem hajolt;
Mint lágy pehely, mint könnyü pille
Nyomán nem hajlik a mit illet. . . .
Talán neki is szárnya volt.

En láttam ékes derekát . . . .
S ennél karcsubbát még soha!
Mily tünemény! . . . Mily szép virágszál! . . .
Álmokban látsz ilyet ha rád száll —
Ábrándos éj lágy alkonya.

En láttam szép mellét, nyakát
Vakító volt, miként a hó! . . . .
Hullámozott halkan, forrón, mélyen
Elmerültem szemléletében
S előttem áll örökre ő! . . . .

En láttam két égő szemét,
S azóta mást nem láthatok.
Mint ki a napba feltekintett,
Szemem rontá meg e tekintet.
Egész valómban áthatott.

Mit ér, hogy láttam őt? Mit ér?
Ha birni nem fogom soha?
Epedni tenger szenvedélyben,
Virasztani sok lázas éjben! . . . .
Hová ragadsz ábránd hova?

Egy kép, egy álom kép csak ez
Ezt gondolom magamban, és
E kedves álomtól leverten
Sem tud megválni égő lelkem,
Oly kínos a felébredés.

Amor.

EGY NŐ KÉT PÉRD.

(Eredeti beszély.)

Irta:

HORTOBÁGYI.

(Folytatás.)

— Az már igaz, édes apám! mindenütt üldöz bennünket átkozott dohány füstjével, mintha bizony nem is volna pipáló szobája, a hol akár székeket faraghatna a füstből, adja elő interpellációját köhögéssel garnirozott panaszos hangon Hermin kisasszony.

— Csit, hallgassatok, örüljétek hogy élek s szeretek veletek lenni, más férj és más apa kerüli feleségét, gyermekét, mint az ördög a temjéit, — bár családja vágyt őt látni; — a míg én mindég veletek szeretek lenni.

— Hisz az mind szép, mind jó, jegyzi meg kissé csilapodottabb hangon helyét újra elfoglalva a nagyságos asszony, mi elősmerjük hogy szeretsz bennünket, és ez okból is követés ilyen híven, bár erre kissé az unalom is kényszerít, mert hát ki is látta azt, hogy valaki egész nap semmit sem teygen, csak örökösen pipáljon, hisz az unalom maga egy veszélyes betegség, és én csudádom hogy néked, ki benne sinlesz, rég nem nőtt gomba a fejedem.

— Az nem áll! válaszol Sámuel ur a nyitott ajtó felé haladva, én nem unom magamat, találok én mindég dolgot, s ha egyéb nincs, előveszem a Verbőczy tripartitumát, s azt olvasgatom egész élvezettel, és ez épületes könyv tova üzi tőlem az unalmat.

— Hiszen ezt már könyvnélkül is tudhatod!

— Tudhatná édes apám — jegyzi meg csipösen a kisasszony, ha rendszeren alva nem találnám mellette.

— Ah az nem áll, válaszol bosszusan Sámuel ur, mi alatt az ajtó két szárnyát becsukná, mert ilyenkor csak azért hunyom be szememeit, hogy az épületes articulások felett, behuny szemmel gondolkozhassam.

— Igen! igen! a szájjából kiesett pipával, s a kézből aláhull mulatságos könyvvél.

— No! és most mit csinálsz? miért csukod be azt az ajtót? fázol? avvagy csakugyan szándékom bennünket fustbe fojtani? jegyzi meg ingerült hangon a helyéből ismét felállani készülő nagyságos asszony.

— Sem az egyiket, sem a másikat, csupán csak egy

mindenki szeret kerülni, mely sajátságokat én határozotlan muveltségi hiánynak tartok.

Az ily egyének bár bírnak a muveltségi theoriával, melyet a magasabb körökben jól tudnak alkalmazni, de nem bírnak a praxissal, mely a közéletben oly szükséges, mint a minden napi kenyér; és így az: ki az elméleti részt a gyakorlati rész hiányát nevezheté csak sajátjának, általánosan elismert muvelt embernek nem tartható.

Isten az embert, miként vallásunk tartja saját képére teremté, megáldá azt észszel és szabad akarattal, és így az legyen bár mily nyomorult, vagyontalan vagy képesség hiányú, becsülnünk kell benne az embert, mint isten teremtményét, s ha tehetségünkben és hatalmunkban áll, iparkodjunk őt, a téves eszméktől, vagy olykor a veszedelmes cselekvényektől elodázni; — ez mint embereknek, különösen pedig mint muvelt embereknek kötelességünk.

Valóban gyakran látható szemény az, midőn a magas körökben felesporodott uracsok, hogy élcelesi organumokat bámultassák, más szegény nyomorult egyének választanak ki czélpontul, hogy azok ferde választain nézeten a társaságot meg neveltessek — s daczárta annak hogy az illető czélpont tökéletesen bolondá tettelet, — az élcelő urtól még azon szerencséje is marad az ügyefogyottnak, miszerint eldicsekedhet, hogy vele Kecskerági báró órákig beszélgetett, mite azután társainak egy része nagy szemeket mereszt, hogy ily roppant szerencsében részesült, a másik része mosolyog rajta, hogy így bolondá bagyta magát tenni, míg a harmadik, vagy is a megfontolt rész, sem nem mosolyog — sem nem csodálkozik rajta, hanem egyszerűen rá mondja: hogy bizony még is csak neveletlen ember az a Kecskerági báró ur.

Találkozunk báró Kecskerági ural nemesi vagy közép osztályú jó körökben, a hol inkább ő van meg tisztelve hogy meghivatott, nem azon társaság mely őtet keblébe fogadja; — itt szótalan, kicsinlő, lenéző szerepet kíván játszani, mind azokat, kik körülötte mozognak oly silány parányoknak tekinti hogy ezek iránt a kellő tisztelet megadni nem csak rangján alólának de neveltségének is tekinti; — e kellemetlen viselet miatt a társaság azt hiszi, hogy a báró urat valami nagy baj érthette s amiatt lön ilyen sajátságos természetűvé, minek folytán nagyobb kiemelttel viseltetnek iránta mint a bécsi német harminczhat milliószor nagyobb üvegen keresztül fel lehetne számára fedezni, — pedig hát nincs ő neki egyéb baja, minthogy sem báró, sem gróf, sem herceg nincs e társaságba, ami őt Metternich herceg mondására emlékezteti, mely olyan formán hangzik: „az ember a bárónál veszi kezdetét“ azt azonban meg nem fontolja a derek ur, hogy ő éppen ugy nem tehet arról, hogy jó vagy rossz sorsa bárónak teremette, éppen úgy mondjuk, mint ama nemes, vagy az a muvelt polgár fiu, ki számtalan ízben nem cserélne azzal az ural ki őt oly eselen lenézte, s kinek nemesi czimerénél egyebe nincsen, annak pedig minden egyes gombján annyi becsületbeli adóság s egyéb van feltetve, hogy a miatt már nem igen ragyoghat a korona, de ő azért megkísért pórt szórni a világ szemében, magasabb körökben, melynek nyelvet és szokásait sajátává tette, iparkodik valami előnyös hásság által ősei régi dicsőségét és nevét valamint a koronát is újra megaranyozni. — Az ilyen emert legjobb akarattal sem nevezhetjük nevelt embernek.

Igen csatlakozna azonban az, ki ez alak élénk életuntelése miatt, az általános mágnási osztályra anathemat mondana, — miután vannak a mi mágnásaink között jó hazafiak, jó szívű barátok, kik hazai és közügyeinket szíveken hordják, embertársainkat pártfogolják s épen nem szegyenlik magokat, ha tudniük is illetők megérdemlik vélek kezét fogni, hosszadalmasan, szívesen beszélni, fogatkozásait kitudni, s ha lehetséges azokon segíteni, ők ebben dicsőséget és érdemet tartanak mely dicsőség koránt sem homályosítja el magas születésüket és czimereiket hanem inkább a nép áldásával párosultan tulvilági fényvel fogja azt körül.

Csodálkozni fogunk e két ellentetes hasonlaton, s vágnyi fogjuk tudni okát:

A szülék első nevelőjük gyermeküknek, kiknek hatalmában áll csirájában megfojtani azon szellemi vad növényt, mely idővel egy édent képes gym-gyomos térré átalakítani ha a gyermek fogékony lelke az ily jelenben még mulattató, de idővel károsná válható eszmékkal meg telik, különösen pedig ha szülei szemében dicsérik, őtet legokosabbnak, leggazdagabbnak, leghatalmasabbnak állítják társait felett, a gyermek el fogja magát bízni, mely el bizás agg korára is kihatóván, minden embert kívül az életben érintkezésbe jön, csekélynek fog tekinteni.

Ha szülei szegényebb jászotársaitól elvonják, előtte mindég csak a magas köröket emlegetik, s ha tehetik mindanyiszor a magasabb körű társaságok gyermekeivel társalogtatják; ha felnőnek, csak regényekből fogják ösmerni az élet sötétebb színeit, szegényebb ember társaságok sérelmeit vagy fogatkozásait nem hiszik, mivel az csak meseként tűnedezik előttük, — s miután kis koroktól fogva megszokták a magasabb körök hajhászásait, oda hagyják születéseikhez és vagyonaikhoz mért társaságát, s bár áldozattal is felkeresik a magasabb köröket hol csak akkor fogadlatnak szívesen, ha más nincsen de ha a társaság elég élénk, háttérbe szorul a fertálmánás, kit vagyona nem képes párhuzamban tartani szülei társasáival, más barátja pedig miként tudjuk nincs.

Hogy a gyermek az első oktatást miként veszi szüleitől? ezt akkor tapasztaljuk, ha egy szelid jó viseletű, és jó szülének gyermekét zsenge korában szemügyre vesszük; ez alkalommal nem kerüli ki figyelmünket: hogy az ilyen gyermek mily könnyen meg fogja az életben különbözteni a jót a rossztól, míg később hasonlatokat állít felőn maga előtt, nyíjas előzékeny viselete által embereket szerez magának, s miután megnyerte azok hajlamát kiösméri sajátságait iparkodik észleletét másoknál is alkalmazni; ez eleinte igaz hogy kissé nehezen megy, de a különböző embereknél, a lelkületekhez mért feyver soha sem veszi el életét, s míg az ifju előbb játszva tanult, most már azokat taníthatja kiknek tudományát köszönheti. — E nagy tudomány az ember ösmertet mely eleinte, miként a csiga számtalanszor visszarántja szarvait, — míg biztos

irányban megerősödik, s akkor kezében a hatalom és dicsőség, mely országokat ront s melynek egyszeru szerény neve a népszerűség, az ember ösmertet. — — — In hoc signo vinces!

Helyi ujdonságok.

— **Nyiregyháza s vidékét** érdeklő igen érdekes hírt olvassunk a „D“ 58-dik számából, mely szörel szóra e következő kepen hangzik: **P o s t a i s i k k a s z t á s.** Jaksics Kálmán postajárulnok, ki Debreczenbe jövelele előtt a helybeli postahivatalnál volt alkalmazva az utalványozási pénztárnál, f. hó 3-ka óta hasonállomással alkalmaztatott Debreczenben. A n.-váradai postaigazgatóság megkeresésére sikkasztás gyanuja miatt a rendőség és egy kiküldött posta tiszt által elfogatott. E pénztár számadásai a mult évről a miniszteriummal revidiáltván, kitünt, hogy abból 5098 frt hiányzott. J. K. nem régiben nősült, s igen uriasan élt, azonban gyanu eddig nem forgott fen ellene. Debreczenbe áttételetén ott is folytatta a sikkasztást, s 17 rövid nap alatt a kezén volt pénztárból 1200 forintot felül sikkasztott el. Az elfogott sikkasztó ellen a vizsgálatot mártius 21-én este Debreczenbe érkezett Aranyossy postafelügyelő teljesíti. J. K.-nak lakásán motózas tartatván ott 762 frt készpénz találtatott, s ez, valamint ingóságai, mártius 21-én reggel Nyiregyháza záralá tételtek. Valóban meglepő, hogy ily nagyobb sikkasztásnak előbb nem lehetett nyomára jönni.

— **Lapunk mai számához** van mellékelve a legszebb magyar képes- szépirodalmi folyóirat, a „Magyarország és a nagyvilág“ előfizetési felhívása. Mi, kik e lap minden számát feszült érdeklő kiserjük, a felhívás következő szavait csak megerősíthetjük:

„Szószaporításnak tartjuk arról beszélni, mit adtunk a lefolyt évnegyedben s hogy mint feleltünk meg a vára-kozásnak, mint ígéreteinnek.“

Minden szám e lapnak tükré a világeseményeknek, s legtisztább vizsgálja a történelemnek. Jankónknak ép oly szeretetre méltó, mint művészi kivitelu életképei, ugy a többi kitünő metszetek egyaránt lekötik figyelmünket.

Az utolsó előtti számban a következő rajzokat találjuk: Bogovics Imre, a horvát-szlavon miniszter-tanácsos élethü arcképe; „a háboruból hazatért zuáv,“ amint családjának és ismerőseinek mesél; „a falusi borbély“ (egyike Jankó logsikerültebb képeinek); „párisi meszár-szék“ a katastrofa előtt és után; „egy bomba rombolása“ egy Páris melletti nyaraló termében; két képet „Róma öskorából“; (a hasonczimű általános föltűnést okozó műhöz) végre a „magyar Hymnus“ szövegbe nyomott hangjegyekkel, s jellemző eszményi rajzokkal, mely első e nembeli kísérlet. A zeno rovat megérdemli, hogy minél hathatósabban pártolassék a közönség és muveltessek a kiadók részéről.

A 12-dik (legutóbbi) szám gazdag szövegébe nyomott képek: „A pesti közmunkatanács vezérferfiainak“ eszmény-körrajzolatokkal díszített arcképei, u. m. „Tisza, Reiter és Ország“; „a jövő Pest“ 4 gyönyörű látkepeivel, és az építendő „posta- és táviradaépülettel; gyászoló francziák“; s végül „a német birodalom császárjának, és a többi német fejedelem“ 15 hatásosan rajzolt arcképcarnoka.

E száraz statistikai adatok elősorolása maga legjobban ajánlja ama lapot, mely ugy szövegére, mint képei tekintetben minden hasonirányu társa fölött magasban áll.

A nagy közönség nevében köszönet a kiadóknak és szerkesztőnek, hogy oly kevés, **negyedévre csak 2 forint előfizetési árért,** ez árba még egy nagy-szerű s hatásos jutalomképet: **(„Az 1870-71. évi háboru és béke emléklapja“)** is bele számítva — annyi erélyt és áldozatkészséget fejtenek ki.

Kaczagányok.

Csirke Feritől.

XIX.

— Hogyan neveztek az özönviz előtt a legnagyobb emlős állatot? kérdi a kurátor egy kis városi vizsga alkalmával egy nagy boglyos feju gyermekétől, ki mindenre szívesen adott volna feleletet a mit tudott volna, miután azonban miként a tanító előre is nyilváníta semmit sem tud, igen szerette volna magát a feleletek alól emancipálni mely körülményt bizonytalan nézése, s ijedt farkésző tekintetei kellő világlatba helyeztek.

— Nos hogy hívták a legnagyobb emlős állatot? kérdi újra a kurátor ur, de a kérdett fiúnak csak se hogy sem jutott eszébe, pedig eléggé sugták szomszédjai minden oldalról hogy: Mamuth — Mamuth.

A fiu ki végre meghallotta a sugást, de nem tökéletesen együgyü mosolygó arczot vág, s ekként válaszol a kurátor urnak.

— A legnagyobb emlős állat — az özönviz előtt a legnagyobb emlős állat — Mamuska volt, — „értvén a szegény fiu édes anyját kit mamuskának nevezett.“

— Ezt kerekén tagadom, válaszol a kérdező, mert akkor te elefánt volnál, pedig te nem vagy elefánt fiam! hanem számár; — ehhez tartsd magad.

XX.

Ha siralmas állapot volt az idegen bevándorlottak biráskodását turni a szegény magyar embernek, éppen nem volt kellemetesebb azok eljárása sem kik itt ott hivatali vállaltak.

Ezelebritások közül ösmertünk egyet ki járás-bíró volt ugyan, de itélni akként volt kötelea a mint kedves neje ő nagysága azt nekie előre megparancsolta.

E körülményt ösmerték a perlekedő felek minek folytán az ki nyerni akart, soha sem mulasztotta el valami ajandékkal a nagyságos asszony szíves pártfogását kiérdemelni.

Történt, hogy egy kissébb szerü ügyben megjelent a nagyságos asszonynál a felperes, s mialatt igazságos panaszát, melyet a nagyságos asszony fontos pófalat hallgatott végig, elbádná a szüre alól egy terjedelmes sajtolt vont elő, a nagyságos asszony a sajt láttára megveregette

a panaszos vállát, s barátságosan biztosítja arról, hogy ügyét meg fogja nyerni.

De alig távozik a felperes megjelen az audencitán az alperes, s még panaszát sem adja elő, mielőtt ki nem jelent, hogy a nagyságos asszonyak egy szép egy éves malaczozt hozott, ott turkál az udvaron es már ugy megszeli-dült mintha mindég itt lakott volna.

A nagyságos asszony derült arczczal hallgatta végig a panaszos panaszát, s midőn kitudván hogy az előbbi, ki neki sajtot hozott ellenfele ezen becsületes malaczhozódó embernek, biztosítá őt, hogy ügyét minden bizonynyal meg fogja nyerni.

Most jött végre a tárgyalás, melyen nem csak a felek, ee maga a nagyságos asszony is megjelent, s midőn végtére a tárgyalási jegyzőkönyv is bevégeztetett volna, ekként mondja ki a nagyságos asszony az itéletet:

— „Hogy ennek az embernek itt a sajtos felperes-re mutatott, — ne volna tökéletes igaza azt lagadni sem lehet csak hogy ezen igazság a régi törvények szerint áll; — mig ellenben ezen becsületes embernek itt ismét a malacz vivőre mutat a legeslegujabb törvények szerint vagyton igaza, melyeknek a mai korban ur, szegény paraszt, zsidó egy szóval minden hódolni tartozik.“

Itt azután szépen kifordult a nagyságos asszony a hivatal szobából, a szegény férj pedig hozzá fogott, s olyan tisztességesen elmarasztalta igazságtalanul az új törvény szerint a felperest, hogy maga is csodálkozni kezdett szemtelenségén.

A dolog megtörtént tény.

Szerkesztői mondanivalók.

S. urnak Peérben. — A közleményt vettük, s lekötélő volna reánk nézve a többi részét is bírhatni. — A kivonatott 1791-ből mint eredeti ténynt nem csak borzasztónak de nagyszerűnek is találjuk, s közölni szeretnénk, csak hogy közölhetése tárgyában nem fog ártani előbb mások tanácsát is kikérni — kegyed tudja miért? — szíves üdvözet mellett várjuk további közreműködését.

Nyiregyházi terménycsarnokban bejegyzett

termények árjegyzéke.

Év. 1871. Marcius hó 22

Alsó-ausztriai mérő szerint	Piaczi ár	Vám-mérsza	Legalant		Legfent	
			frt.	kr.	frt.	kr.
Búza	4	v. m.	3	75	4	75
Kétszeres	—	—	—	—	—	—
Rozs	5	80/82	5	10	3	20
Arpa, serfőzésre	—	—	—	—	—	—
„ táplálékra	2	70π	2	10	2	15
Zab	1	85 40/42	1	90	1	95
Kukoricza	2	40	—	—	—	—
Bab	3	50 v. m.	2	75	4	20
Köles	—	—	—	—	2	20
Bükköny	—	—	3	75	3	—
Mák	—	—	—	—	—	—
Repcze	—	—	—	—	—	—
Lenmag	—	—	5	25	5	75
Vörös löhere	—	—	—	—	—	—
Luczerna	—	—	—	—	—	—
Olaj	—	—	25	—	—	26
Szesz, magyar iteze	—	—	—	21 1/2	—	21 3/4

Felelős szerkesztő: Básthy Imre.

Magyar-Államvasutak menetrende.

Pest — Salgó-Tarján.

Pestről ind. 7 óra 30 pr 10 óra 33 p. é. 9 ó. 56 p. d. e.
Kőbánya „ 7 „ 56 „ 10 „ 41 p. é. 10 ó. 7 p. d. e.
Gödöllő „ 8 „ 30 „ 12 „ 26 p. é. 11 ó. 42 p. d. e.
Hatvan „ 9 „ 50 „ 2 „ 43 p. é. 1 ó. 10 p. d. u.
Pásztó „ 10 „ 59 „ 4 „ 15 p. é. 2 ó. — p. d. e.
S.-Tarján érk. 11 óra 20 p. r. 5 óra 32 p. r. 5 óra 24 p. r.

S.-Tarján — Pest.

S.-Tarján ind. 10 ó. 47 p. d. e. 10 ó. 20 p. éj. 1 ó. 12 p. d. u.
Pásztó ind. 11 ó. 33 p. d. e. 11 ó. 37 p. éj. 2 ó. 20 p. d. u.
Hatvan ind. 1 ó. 10 p. d. u. 1 ó. 28 p. éj. 3 ó. 48 p. d. u.
Gödöllő ind. 2 ó. 6 p. d. u. 5 ó. 6 p. éj. 5 ó. 16 p. d. u.
Kőbánya ind. 2 ó. 39 p. d. u. 4 ó. 52 p. r. 6 ó. 40 p. d. u.
Pestre érk. 5 ó. 4 p. d. u. 5 p. r. 6 ó. 48 p. d. u.

Hatvan — Miskolez.

Hatvanból indul 9 óra 40 p. r. d. e. 2 óra 23 p. r. éjjel
Füzes-Abony indul 12 óra — p. r. d. u. 4 óra 39 p. r. éjjel
Miskolez érkezik 2 óra — p. d. u. 7 óra 20 p. r. éjjel

Miskolez — Hatvan.

Miskolezről indul 8 óra 13 p. r. 8 óra — este.
Füzes-Abony indul 10 óra 10 p. r. d. e. 10 óra 40 p. r. este.
Hatvan érk. 12 óra 25 p. d. u. 1 óra 8 p. r. éjjel.

Zakány — Zágab.

Zakány indul 5 óra 53 p. d. u. 7 óra 22 p. r.
Körös indul 5 óra 27 p. d. u. 9 óra 44 p. r. d. e.
Zágab érkezik 7 óra 52 p. este 12 óra 59 p. d. u.

Zágab — Zakány.

Zágab indul 7 óra 23 p. r. 9 óra 2 p. r. este.
Körös indul 9 óra 53 p. r. 12 óra 7 p. éjjel.
Zakány érk. 11 óra 22 p. r. d. e. 2 óra 25 p. r. éjjel.

Vámos — Györk — Gyöngyös.

Vámos Györk indul 11 óra 44 p. r. d. e. 3 óra 29 p. r.
Gyöngyös érk. 12 óra 19 p. u. 4 óra 4 p. r.

Gyöngyös — Vámos — Györk.

Gyöngyös indul 9 óra 47 p. d. e. 11 óra 53 p. éjjel.
Vámos Györk érk. 10 óra 16 p. d. e. 1 óra 2 p. éjjel.

